

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA:

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sînt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Noi și Cehii.

Dacă ne vom îndrepta privirile asupra stărilor întregii Europe, și vom cum-peni bine toate lucrurile ce se petrec în sinul ei, atunci numai cuvinte de o pace generală nu putem avea, cu toate-că guvernele singuraticelor state, prin vorbirile ce le țin cu deosebitele privilegii ce li-se dau pentru a face cunoscută poziția țării lor, se nisuesc a liniști popoarele și a le convinge, că cel puțin de present nici un pericol nu le amenință. Toate acestea sunt însă numai frase goale. Deoarece chiar dacă am presupune, că din afară nu trebuie să ne temem de nimic, nu tot așa stăm cu afacerile interne, anume cu chestia deosebitelor naționalități, cari constituiesc statele. Căci acestea avînd în vedere jertfele de tot felul ce trebuie să aducă pentru menținerea la putere a țării lor, se revoltă în suflet, vîzînd că drept recunoștință ele sunt vătămăte în cele mai elementare drepturi ce li-se cuvin: în limba și naționalitatea lor.

Și pentru ilustrarea acestora se nu mergem mai departe, decât să luăm drept exemplu însași monarchia noastră, care ne și privește mai deaproape.

Lucrurile ce se petrec de present în ambele jumătăți ale acestei monarchii, și mai ales în Austria, numai liniștitoare nu pot să fie.

În Ungaria propriu zisă, nici o naționalitate nu e mulțumită cu actualul regim ruginit, căci toate sunt prigonite pe nedreptul cu toată înverșunarea, și îndeosebi noi Români.

În cealaltă jumătate a monarchiei, în Austria, nemulțumirea cu regimul stă pe aceeași treaptă, ca și în Ungaria, căci nici una din ele nu este compusă numai din un neam de oameni, ci din mai multe, cari în măsură egală su-

portă sarcinile publice, și astfel pretind aceleași drepturi și favoruri, pe cari le are națiunea conducătoare.

Nu mai cât lupta naționalităților monarchiei nu este aceeași în ambele jumătăți. Căci până-ce cele din Austria și îndeosebi Cehii duc o luptă bărbătească pentru recunoașterea naționalității lor și dreptul de folosire al limbii materne, până atunci noi cei din Ungaria, și mai ales Români, pescuim în tulburare, și nici habar n'avem, după-cum se vede, de ceea-ce ne poate ajunge azi ori mâine, din cauza prea marelui îndolente ce ne-a cuprins.

Protestările Cehilor contra nedreptăților ce se sevrîșesc față de ei au pus pe gânduri nu numai cercurile conducătoare austriace, ci chiar și pe M. S. Monarchul, care cu privilegiul întrunirii delegațiilor, a promis fruntașilor acestora, că le va satisface întru toate dorințelor legitime. Căci bărbați devotați națiunii lor sunt cei-ce îi conduc, și nu s'au sfiit a spune în față Monarchului, că situația întregii monarchii e foarte gravă, dacă nu se va afla o cale, care să le implinească juste pretensiuni. Și nu ne îndoim, că în timpul cel mai apropiat, în înțelesul bine priceput al însuși țării lor, își vor primi ce li-se cuvine.

Eată unde duce și ce rezultate poate avea o luptă hotărîtă și bărbătească.

Ear' noi? Noi suntem încă departe de a silii pe guvern să pună același pond pe puterile noastre, pe care îl pune cel austriac pe puterea Cehilor.

Și vina? Vina tot noi o purtăm. Și se nu fi sosit oare nici acum timpul consolidării noastre pentru o luptă energică, cum vedem că o duc alte popoare?

Dar' atunci ce să mai așteptăm? căci suntem deja aproape de prăpastie.

Străbatem un timp, în care țeara are lipsă și de cele mai mici puteri ale locuitorilor ei, se ne folosim deci de

ocasiune și se ducem cauza națională până înaintea forului celui mai înalt, căci dreptate trebuie să ni-se facă.

După sinod.

»Unirea« din Blaj în nrul seu dela 2 Dec. n. a. c. mai amintind pe scurt despre sinodul archidieceșan din Blaj, care zice că a fost numai un început, care indică punctele de orientare în ținuta clerului gr-cat. pe viitor, pune următoarele întrebări:

»Care este părerea clerului nostru din diecesele sufragane în chestiunea autonomiei, a ajutorului și a congruei? Care este atitudinea lui în urma hotărîrilor sinodului nostru archidieceșan? Se alătură și ei luptei desinteresate, ce clerul nostru, cel mai sîrac din întreaga provincie, și-a luat asupra-și? Sau rămân spectatori ai luptei lui, luptă, în care dacă nu va fi spriginit de ceilalți, va trebui să îngenuncheze?»

Apoi continuă:

»Nu avem motive de a dubita în entuziasmul și dragostea clerului nostru din celelalte diecese. Și mai ales noi, nu.

„E de ajuns să resfoim câțiva numeri din foaia noastră, ca să găsim pagini întregi, unde preoțimea din diecesa Gherlei și a Orăștiei-Marii își exprimă aceleași vederi, cari s'au ridicat la valoarea de drept chiar în sinodul nostru archidieceșan. În scrisorile acestor preoți aflăm reogîndîndu-se modul de gândire al preoțimii din archidieceșă și unitatea aceasta de vederi ne umple de bucurie și de mîngăere.

»E adevărat, că despre clerul diecesei de Lugoj nu am putea afirma acestea. Suntem departe însă de a trage la îndoială buna lui credință. Constatăm numai, că mișcarea preoțimii lugojene în chestiunile amintite e mai puțin intensivă ca a clerului din celelalte diecese.

»Am putea cita coloane întregi spre a dovedi această înălțătoare identitate de vederi, care ne convinge pe deplin, cum că întreg clerul nostru provincial una gîndește

și una este, în ce privește apărarea caracterului neștirbit și independent al bisericii noastre.

»Dar' articolele de ziar nu-s de ajuns! Am dori ceva mai mult, ceva mai autorizat.

»Am dori, nu noi o spunem, ci numai o redăm după scrisorile preoțimii, să vedem identitatea aceasta de vederi, confirmată prin sinoadele diecesane.

»Blajul a dat exemplul. Pentru-ce se nu urmeze Oradea, Gherla și Lugojul acest exemplu, când el este un postulat intim al clerului diecesan?

»Pentru ce se nu se dea prilej preoțimii din diecesă de a-și expune și ea părerile în sinod, ca frații ei din archidieceșă? Pentru-ce se nu se asculte cererea lor, când aceasta nu ar contribui decât la cristalizarea ideilor și astfel la consolidarea noastră ca biserică?

»Nu voim să dăm sfaturi Arhiepiscopilor, nici să ne intrudem de conducători în destinele dieceselor. Lor încredințate.

»Este însă datorința noastră de gazetari, de a fi interpreți credincioși ai opiniei publice. Și am comite o nedreptate față de clerul nostru din celelalte diecese, dacă am retăcea legitima lui dorință, căreia de atâtea ori i-a dat expresiune în coloanele foii noastre.

»Ne împlinim deci o datorință de publiciști și de fii credincioși ai bisericii noastre, când comentăm după merit și îmbrățișăm cu toată căldura un postulat al preoțimii din diecesele surori. Căci știm, că acest postulat din inimi curate a isvorit, știm, că realizarea lui numai efecte bune poate să aibă și vrednic este deci de luat în seamă!«

Politica externă a Monarchiei.

În ședința dela 2 Dec. n. a delegațiilor, venind în discuție situația monarchiei și politica ei externă, contele Goluchowsky, ministru de externe, a ținut să arete pe larg, că relațiunile monarchiei noastre cu toate statele vecine sunt dintre cele mai bune.

A luat apoi rînd pe rînd statele din Orient și a descris starea fiecăruia.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Pe drumul vechiu...

Pe drumul vechiu, de mini bătut
Eu încă voiu mai trece,
Imi place când o vîd că ea
Cu ochii mă petrece.

Așa zimbînd pare-că-mi zice
Să stau puțin pe loc,
Să-i spun din firul început
Povestea de noroc...

Și trec de multe ori tăcut
Și bine îmi dau seamă,
Și tot ascult să-i aud vocea,
Dar' ea nu mă mai chiamă.

(Humedoaara.)

Nicu.

Legea și moșia.

I.

Plecăt-am odinioară, ca tîner, în inimă cu dorul de a culege câte ceva din rodul culturii seculare a popoarelor apusene.

Șiam, că e și frumos și de binele meu lucrul ce-l sevrîșesc, căci am să aduc acasă o părticică din bogăția culturii apusene.

Și totuși, precum mă îndepărtam de casă și mă apropiam de frontiera Germaniei, mi-se strîngea inima și mă coplesia un deosebit și până atunci necunoscut simțemînt, mi-se făcea o silă. Ear' când auzii fluierînd de sosire la Bodenbach, gara frontierei germane, eram în doaga Bănățanului când își zice: »i-iu!« ori a Ardeleanului, când zice »aoleo«, și mai la înțeles: ca Ungurean în doaga Ungureanului, când cu mîna pe cîafă își fîpă un: »tulai Doamne!«

Nemții cu fețe posomorite și cu umbrel greoiu, îmbrăcați în fel de fel de țundre și uniforme, scoteau ca din bufe glasuri adânci de o limbă deosebită, cari îmi întărișau tabloul unei lumi străine, și boltitura ceriului îmi părea mai întunecată. Și eu intram în acea străină lume ca căzut din ceriu, și-mi isprăviam mecanic treburile de trecere; eram ca o mașină și înțelisei că ce va să zică »străin«. Și ba se mă mai încălzesc ani de zile, tot străină a fost țara aceea pentru mine și eu pentru ea.

Erau și acolo biserici și preoți, și instituțiuni culturale și prieteni. Dar' nu era biserica în care eu m'am botezat și crescut, cu ale ei podoabe de sfinți și altare, și nu era venerabila față preoțească cu darurile sfinte, nici dascălul nu cânta tropare și nici prietenul nu-ți era sufletul tîu; ci totul era formă,

frumoasă formă, dar' tot formă și nu realitate. Frumoase erau bisericele, dar' pentru mine reci; cu gură de aur predicau preoții de pe amvoane dela înălțimea științei teologice, dar' nu e gîndirea mea și a popii meu celui »cu crucea 'n frunte«; frumos prelegea dascălul, dar' nu ținea strana și nu-i legat sufletul de popor ca dascălul meu; și prietenul te cuprinde și încunjură cu toată delicatețea unei inimi culte, dar' nu-ți știe spune dela baierile inimei vorba aceea de »frate«, care însămnă: unul pentru toți și toți pentru unul.

Și vai, dorule de casă, vai!

II.

Am mai trecut apoi și altă frontieră, frontiera Țării-Românești. Și ba se mă mai închid ochii dela plecare până-ce pusei piciorul pe pămînt românesc. Și cu câtă mîndrie l'am pus.

Cu capul atară din cupeu îmi pironisem ochii în ceața ce acoperea gara Predeal, și cum zării pe creasta muntelui căciula primului curcan, îmi svieni inima. Iată-l! atata îmi ziceam, și trenul stătu pe pămîntul sfînt. Nu știu cum am coborît de pe tren, știu una: că sorbeam cu ochii lumea, și totul îmi părea atît de frumos, atît de al meu. O lume viie băjbăia pe peron, cu fețe senine și cu o limbă ca o simfonie, și ceriul îmi părea mai luminos și răsufierea mai dulce.

E dar' o țară, unde Românul e stăpîn, nu suntem străini în lume.

Și ce dulce e acel simț al conștiinței de tine că ești os din oasele și sânge din sângele vitejilor dela Călugăreni și Grivița.

Și vesel ca la nuntă am intrat în inima țării îngrășindu-mi ochii de frumoasa panoramă a Țării-Românești.

Aceleași biserici cu aceiași preoți; aceleași școli cu aceiași dascăli și aceleași inimi prietenești ca și acasă. Eram ca acasă, ce e drept, într'o casă osebită de a mea, dar' tot nu străină. Uf! că a străinului casă e rece și groaznică! ear' casa ce o găsi în România era caldă și plăcută.

Și totuși nu eram acasă; mă chema ceva la adevărata casă. Tot taina inimei.

III.

E bine să mergi între popoare străine, ca să aduci de acolo aceea-ce ai găsit bun și folositor pentru tine și neamul tîu; și e dulce a merge la frați, ca să aduci acasă schinteaua speranței în viitorul tîu și a neamului tîu. Și din aceste experiențe se plantezi în sinul poporului tîu lumina cunoștinței și a iubirii de neam.

Dar' moșia ta și chipul legii tale nu le poate înlocui nimic. Căci în țărina acelei moșii zac osîmintele părinților tîi, și în biserica aceea planează sufletul părinților tîi,

Înainte de toate s'a ocupat cu România, despre care a zis următoarele:

„Conducerea înțeleaptă, dibace și probată în afacerile publice, de vreme îndelungată deja a format din acest regat un factor al ordinii și al statorniciei și raporturile sale față de noi le-a ridicat la gradul îmbucurător al intimității, cari raporturi le nutrim din ambele părți cu deosebită grijă”.

Nu tot astfel se exprimă și despre Serbia și Bulgaria, căci zice că aceste două state au unele greșeli în politica lor externă, dar acestea nu sunt de natură a strica legăturile intime cu celelalte state.

Ce privește pe Grecia, spune că monarhia austro-ungară totdeauna a fost cu bune intenții față de ea.

Ajungând la Turcia, laudă pe Sultan, dar' condamnă guvernele sale.

Muntenegrului îi face imputări pentru agitațiuni.

Referitor la raporturile monarhiei cu statele mari apusene, a zis că acelea în toate privințele sunt multumitoare, laudând îndeosebi străduințele Țarului pentru pacea universală și aprobând rezultatele conferinței dela Haga.

După acestea a trecut la dezvoltarea armatei marine și la emigrări, accentuând că dela puterea marină se așteaptă pe viitor izbândă în luptele politice și comerciale, și că dacă emigrările se vor continua și pe viitor în așa măsură, ca până aci, atunci țeara perde foarte mult. Trebuie deci ca cu orice preț să se pună odată capăt acestor emigrări, prin înființarea de colonii.

Toți membrii delegațiunilor au primit cu căldură aceste expuneri a conțelului Goluchowski.

Procesul pentru fondul lui Iancu.

Dat ni-a fost să vedem, cum de 5 ani de zile guvernele maghiare, în rindul cum s'au perondat, s'au nisuit ca să pună mâna pe cele câteva mii de fl., adunați prin colecte publice cu care era să se ridice un monument nemuritorului nostru erou, Avram Iancu.

Aflatu-s'au însă în sinul poporului nostru bărbăți, cari încredințați cu administrarea acelor bani, mai bucuroși au suferit prigonirea guvernelor maghiare, ani de-arindul, decât ca să dea banii noștri proprii în mâinile lor. Și ei, în șovinismul lor cel turbat, dacă au văzut că amenințările nu folosesc nimic, au purces la fapte cât se poate de urgite și de diavolești. Sub pretext, că banii, așa zi-

cari te-au născut și crescut întru sudoarea feții lor, și nu poți avea din depărtare cunoștința curată să știi că picior străin calcă pe osmintele părinților tăi și mână străină a spart lăcașul sufletelor părinților tăi; că ai părăsit moștenirea trupească și sufletească, ce cu limbă de moarte ți-au lăsat-o ei să o păzești.

IV.

Au început și ai noștri cu instituțiunile statului emigrările prin străinătate și a schimba legea cu nebunia pocăiților.

Ori-ce emigrare e stare de decadență pentru un popor, și se ivește atunci, când ajunge să se sfășie cu sine însuși, să nu mai fie multumit cu soarta ce Dumnezeu bunul i-a croit pe acest pământ. Emigrarea seamănă cu rescaala oamenilor contra voinței dumnezeiești, când au voit a-și ridica turnul dela Vavilon, ca să scape de a doua mână a lui Dumnezeu pentru fărădelegile lor.

Și ce a făcut Dumnezeu? Ii-a mestecat limbile de s'au împraștiat asupra întregii suprafețe a pământului.

Așa vor cei necăjiți a-și ridica munți de aur în străinătate, și mesteca-va Dumnezeu limbile lor, de nu vor mai înțelege unul glasul altuia și împrăștia-se vor peste suprafața pământului ca niște vermi ai pământului.

Aici este locul nostru în bine și în rău, ca să nu se peardă o palmă de pământ și o singură iotă din legea strămoșască, căci munți de aur nu există ci numai năluca lor, care înșală ochii și face din om prubeag nenorocit, precum nenorocit face și legea străină care-l desbracă de tot simțământul bun.

Fericirea sălășluiește în casa părintească și în legea strămoșască.

Uncheazul.

când, s'au păpat, și, vezi Doamne, lor fiindu-le milă de poporul care i-a dat, au dat poruncă de închisoare pentru administratorul acelor bani, dl Tit L. Albini. Și astfel silit a fost, ca acest suflet nevinovat, să-și tiră vieța 14 luni de-arindul în celulele întunecoase din Alba-Iulia. Și oare câte neplăceri n'a fost silit să mai îndure încă în acel interval? Oprită i-a fost ori-ce cercetare din partea cunoscuților și a rudeniilor sale. Ba nici chiar mamei sale, dacă cumva a fost permisă să-l cerceteze, nu i-a fost iertat să se înțeleagă cu dînsul în limba dulce românească, ci munași — în a lui Árpád limbă. Și așa a mers aceasta 14 luni de-arindul, încât i-s'a sdruncinat sănătatea.

În cele din urmă cugetatu-s'au și ei, ca să-l sloboadă, ne aflând nici o vinovăție într'insul. Dar' se vede că li-a părut rău de ceea-ce au făcut, căci din nou au pornit proces contra dlui Albini, citând printre martori chiar și de aceia, cari n'au avut nici o cunoștință despre manipularea banilor. Și încercat-au cu ocaziunea procesului ca să afle nod în papură, ca din nou să-l condamne, dar' nu li-a reușit și astfel măchniți și pentru-ca să-și răsbune într'alt chip, au hotărât confiscarea banilor, contra cărei hotărâri s'a făcut recurs.

Decurgerea procesului însuși a fost cât se poate de scandaloasă, căci procurorul și președintele și-au vărsat tot veninul asupra martorilor, cari n'au voit să facă oarecând în limba lor maternă.

O ținută demnă, adevărat bărbătească, a avut în acest proces dl Dr. St. C. Pop, apărătorul acusatului, care a adus dovezi sdrobitoare atât pentru procuror cât și pentru președinte, despre nevinovăția acusatului.

Două zile întregi a durat acest proces scandalos, căci așa se vede, că cei-ce l'au condus n'au avut alt lucru în acel timp, decât să umble după potcoave de cai morți, dând prin aceasta o nouă dovadă, că dacă vorba e ca să ne prigonească pe noi Români, atunci nimic nu le e prea mult și nici obositor.

Nu mai înainte, căci vă veți opri voi vre-odată!

Din Bucovina.

Prigonirile ce frații noștri Bucovenini îndură dela presidentul țării, bar. Bourguignon, i-au silit, ca în fața acestor stări de ne mai suferit, să-și aducă aminte de promisiunile ce li-s'au făcut când cu trecerea Bucovinei sub împărăția Austriei, promisiuni cari au rămas cu totul deșerte. Eată ce scrie despre acestea ziarul popular »Deșteptarea« din Cernăuți:

Doi ani după ce Bucovina a trecut sub împărăția Austriei și anume la 12 Octombrie 1777, adevărat înainte cu 122 ani, moșii și strămoșii au depus în mod sərbătorec jurământul de credință către noua împărăție, sub care au ajuns. Din munți și din câmpii au venit atunci Românii la Cernăuți spre a depune jurământul. Boerii și poporul, preoții și primarii pășeau în ziua de 12 Octombrie 1777 pe jos și cu capul gol spre hala cea mare de lemn, clădită anume în Cernăuți pentru ziua aceasta.

Ajunși în clădirea mare de lemn, boerul Ilie Corescu ceti pe »moldovenește« sau românește formula jurământului, pe care toți cei de față l'au depus cu bucurie și mulțumire. Vlădica Dositiei Cherescu, a ținut apoi o cuvântare, în care a talmăcit însemnătatea jurământului, care ne leagă pe noi și în ziua de azi de împărăția Austriei și de tronul împărătesc.

Și cum se nu se fi bucurat moșii și strămoșii noștri, singurii stăpâni, când au jurat Austriei credință și supunere pe toți vecii, dacă Austria li-a făgăduit cu sfințenie ocrotirea cea mai deplină a intereselor poporului român-bucovinean? Pentru cei cu carte aceste făgăduințe ale Austriei erau cuprinse într'o scrisoare (apel) românească, ear' pentru cei fără carte făgăduințele acestea erau zugrăvite pe pereții acelei clădiri și cioplite în lemn, ca chipuri. Așa erau cioplite în ziua aceea două chipuri de femeie, una era »Dreptatea«, ear' a doua »Bunățatea«, amândouă arătând cu mâna la numele împăratului. »Bu-

nătatea«, ca mamă, strîngea cu căldură în brațe pe un copil Moldovan (Român). Icoanele de pe pereți arătau bogăția câmpurilor, ce avea să vină, învțătura cărții, ce avea să se dea, bunăstarea boierilor, ce avea să urmeze. Cum se nu tresălți de bucurie, când astfel de făgăduințe ți-se fac din partea unei împărății??

Jurământul moșilor noștri de bună seamă, că a isvorit din inimi curate și neprihănite.

Ei n'au ridicat armele în contra noii împărății, și nici urmașii lor nu s'au arătat ne-mulțămiiți; din contră adese și-au vărsat sângele părae pentru Austria și pentru împăratul din Viena.

Astăzi însă, drept răsplată pentru neștrămutata noastră credință către tron și împărăție, presidentul țării baron Bourguignon și cu sfințeniei săi, au hotărât stîrpirea noastră cu desevîrsire. Goana în contra noastră a Românilor a început cu o furie nebună și toți veneticii s'au pornit la vânătoare contra Românilor bucovineni. Chipul »Dreptății« astăzi nime nu-l mai vede în această țeară, ear' »Bunățatea« de mult l'a sugrumat pe copilul de Moldovan, ce-l ținea în brațe cu atâta dragoste în ziua de 12 Oct. 1777.

De-am voi să zugrăvim starea lucrurilor din ziua de astăzi, ar trebui să punem în brațele »Bunății« mame pe toți veneticii din Bucovina, ear' pe copilul de Român am trebui să-l zugrăvim în gura unui șerpe veninos. Câmpiile și munții românești de-atunci, ar trebui astăzi să-i zugrăvim încărcăți cu lăcustele venetice, școala ar trebui să o zugrăvim plină de torbari galițieni și perciuni jidovești, ear' pe boierii români cu sapa de lemn în mână.

Ocărnuirea țării, în loc să-și aducă aminte de făgăduințele împărăției, ce le-a făcut Românilor, când cu jurământul moșilor noștri, ea li spriginește pe venetici și umblă răcnind, ca leul cum ar putea să ne înghită mai repede.

Aceste stări scârboase nu mai sunt de suferit, căci și răbdarea noastră are capăt.

Din România.

Conferința la Ateneu. D-na de Dunca Schiau, după-cum scrie »Dreptatea« din București, după o absență de 28 ani, pe cari i-a petrecut în Ungaria, s'a reintors în patrie, în urma doliului de familie. Scopul d-sale este să muncească mai ales pentru luminarea femeii în înțelesul ideilor pe cari le socotește bune. În curând dînsa va ținea la Ateneu două conferințe, cari vor trata despre lipsa de religiozitate a timpului modern și despre chestiunea așa de interesantă a divorțului și a situațiunii ce se creează copiilor prin despărțania părinților lor.

Renunțare. »Academia Română« a renunțat la legatul de aproape un milion, ce i-a lăsat astă-primăvară decedatul Nae Ignatescu din Craiova. Aceasta din cauză, că legatul ar impune academiei sarcini prea grele.

Aniversarea Plevnei. Ziaua de 28 Noemvrie, aniversarea căderii Plevnei, va fi sərbătorită și în anul acesta cu pompa obi-cinuită.

În dimineața acelei zile, la orele 10, se va oficia la biserica Spirea Veche din dealul Spirei, un serviciu religios de comemorare, la care vor asista M. S. Regele și A. S. R. Principele Moștenitor și autoritățile militare.

După sfîrșirea slujbei, Maiestatea Sa Regele și A. S. R. Principele Moștenitor vor trece în revistă compania de onoare din curtea bisericii.

Seara se va da un banchet militar la Palatul regal. Cu această ocaziune se vor face și câteva înaintări în armată.

Guvernator al Băncii Naționale a României, după-cum scrie »Monitorul Oficial«, a fost numit prin decret regal dl Mihail C. Sutz, actual consilier la înalta curte de conturi, vechiu director la Banca Națională și fost director general de poște și telegraf. Acest post de guvernator a fost până acum mai multă vreme neocupat.

Mulă pentru săraci. Astăzi, la orele 10 jum. dimineața, a avut loc, la așezămintele Brâncovenești, inaugurarea serviciului pentru distribuirea gratuită a supei la săraci în prezența eforului, principele George Bibescu, a dlui Ion Kalenderu, administratorul Domeniului Coroanei, a reprezentanților presei și a personalului așezămintelor.

P. S. vicarul Metropoliei, în lipsa I. P. S. S. Metropolitanului, care se află indispus, a dat binecuvântarea obicinuită mesei.

În fiecare dimineață, la aceeași oră, se va servi la 100 de săraci câte o supă și o bucată de pâine albă.

Masa este așezată într'o sală curată și încălzită, și în care se pot servi de odată 50 de persoane.

Supa, foarte bine preparată, se distribuie în castroane de aramă comandate într'adins.

Măsura generoasă luată de așezămintele brancovenești este venită la timp și va asigura multor săraci o hrană caldă în fiecare zi, acum când rigorile iernii vor începe să se simtă.

Independența Poloniei!

Polonii din Austria în timpul din urmă nu voesc nici mai mult nici mai puțin decât ca Polonia să primească independența sa, așa cum o are și Ungaria. Tinerimea polonă universitară dela societatea »Zjednocenie« voeste să propage în toate straturile șovinismul polon. Fostii ministri Badeni și Bilinski, și cu ei dimpreună toată nobilimea îi ajută spre acest scop atât materialicește cât și moralice-te. Deputații ruțeni încă au promis Polonilor spriginul lor. Foaia semioficioasă »Szłowo Polskie« a provocat pe Ruțeni, ca pentru încrederea și dragostea reciprocă să introducă în biserică în locul calendarului iulian pe cel gregorian și literile cirile să le înlocuească cu cele latine, căci după dărîmarea acestui zid, care îi desparte, Polonii cu drag vor învăța literatura ruteană.

În urma acestei provocări tinerimea ruteană universitară încă s'a înscris de membri la societatea »Zjednocenie«, care astfel a ajuns a fi primul club în Lemberg. Contra acestei înfrățiri între Poloni și Ruțeni se ridică ziarul »Galicianin«, partisan al Rușilor, și zice că într'un astfel de cas, adevărat dacă Polonia ar deveni independentă, nobilimea polonă și mai mult ca până aci ar asupri pe poporul sărac. Și această părere a fiii au susținut-o publice și mai mulți studenți ruțeni. Din această cauză Polonii s'au foarte agitat, și au convocat o adunare extraordinară, care a fost foarte furtunoasă, și au exchis din mijlocul lor pe prietenii Rușilor. De însemnat e, că studenții poloni din Rusia au primit această hotărîre unanim, declarând și ei, că poporului care voieste a se desvolta, trebuie să i-se impună șovinismul, căci dacă Bismarck n'ar fi vărsat șovinism în poporul german, azi nu ar fi atât de puternic. Președintele academiei din Krakau, Tarnovszky Szániszló, a ținut în 25 Nov. n. a. c. o vorbire, în care a arătat, că de câțiva ani încoace, dintr'un loc necunoscut, sosesc o mulțime de bani în Polonia, cu scop de a produce neînțelegeri între Poloni, în urma căreia țeara politicește este cu mult mai slabă decât nainte de asta cu 10 ani. Profesori ruțeni distinși, scriitori și politici, ca Romanczuk, Grusevski, Dr. Franko, Dr. Oleszniki și Dr. Levicky au înființat o partidă separată și amintind despre aceea, că Polonia totdeauna a conces prosperarea limbii rutene, până ce Rusia a asuprit-o, au luat hotărîrea, că nu vor primi în mijlocul lor astfel de membri, cari sunt rusofili.

INTÊMPLĂRILE SÊPTÊMĂNEI

Urcarea cuotei a măchnit adânc și pe consoartele patrioților noștri maghiari, cari voesc acum ca ele să se pună în mișcare și să facă ceva pentru-ca barem încâtva să se acopere suma cu care s'a urcat cuota. Astfel editoara unui ziar de modă unguerec, anume d-na Csepreghy, face apel în foaia sa, ca nici o femeie ungueroaică, care are un pic de simț patriotic, să nu mai cumpere nici cel mai mic lucru de îmbrăcăminte de pe la fabricile din Austria, ci numai dela cele din Ungaria. Ba nici chiar alte beuturi să nu mai bea, decât pe cele-ce se pregătesc aici, căci în acest chip vor putea face un mare câștig patriei ungare. Așadar' ceea-ce au fost siliți nobilii cavaleri a da Austriei, vor recăstiga femeile lor! Și-apoi să mai zică cineva că țeara aceasta nu-i fericită.

La 3 Dec. n. s'a deschis în Paris congresul socialiștilor, la care au luat parte vre-o 1000 de socialiști francezi.

PACEA LUMII

Răsboiul din Transvaal.

Londra, 29 Nov. n. La Belmont au căzut morți din partea Englezilor 4 ofițeri și 46 oameni, iar raniți au fost 22 ofițeri și 225 oameni.

Londra, 29 Nov. n. Lângă Modder-River s'a dat o luptă, care a durat 10 ore. Buri erau în număr de 8000, cu 4 tunuri grele. Lupta a fost foarte desperată. Trupele engleze s'au luptat neavând nici apă și nici de mâncare, silind pe Buri să se retragă. Cu toate acestea se zice că Englezii au pierdut 1800 oameni, iar Buri mai puțini.

Londra, 30 Nov. n. În lupta ce s'a dat la Ladysmith, au căzut 100 Englezi. Buri n'au îndreptat nici un atac serios asupra orașului.

Bruxela, 1 Dec. n. Agentul Leids din Transvaal susține, că orașul Ladysmith a capitulat înaintea Burilor.

Londra, 2 Dec. n. Știrile ce sosesc despre pierderea Englezilor în lupta ce s'a dat la riul Modder, sunt foarte deosebite. Unele susțin că Englezii au avut 73 de morți și 365 răniți, iar altele spun că au avut o pierdere de 941 oameni.

Londra, 2 Dec. n. Buri au stricat podul dela Colenso, de care Englezii au avut mare lipsă.

Londra, 3 Dec. n. Știrile ce sosesc din orașul Cap ne spun, că Africanderii în număr de 2300 s'au aliat la Buri.

Berlin, 3 Dec. n. »Deutsche Zeitung» a primit din Londra o telegramă, în care se spune, că Olandezii de lângă riul Orange, în număr de 8000, încă s'au alăturat la oastea Burilor.

Londra, 4 Dec. n. Numărul Burilor cari luptă la Colenso e de 15.000 oameni, cu 15 tunuri, și au o poziție foarte bună.

Londra, 5 Nov. n. La Ladysmith Buri au luat mai multe tunuri englezești. În jurul orașului se află 32 tunuri.

Londra, 6 Nov. n. Ostașilor englezi li-s'a împușinat viptul. Sunt mulți bolnavi.

NOUTĂȚI

Societatea de lectură „Andrei Șaguna” va ține luni în 29 Noemvrie st. v. în memoria Marelui Arhiepiscop Andrei, în sala cea mare a edificiului nou seminarial o *ședință publică*. Program: 1. »Earna», de C. Porumbescu, executată de corul societății. 2. »Cuvânt ocazional», rostit de Sebastian Sianca, cleric în cursul al II-lea. 3. »Dormi în pace», poezie de A. Vlăduț, declamată de Zenovie Popovici, cleric în cursul al III-lea. 4. a) Ch. Dancla: »Petits Airs variés», pentru violină cu acompaniament de pian, executată de Cornel Popescu, cleric în cursul al III-lea. b) G. Briccialdi: »Fantasie din Trav'ata», de Verdi, pentru flaut, cu acompaniament de pian, executată de Emilian Tărchiță, cleric în cursul al III-lea. 5. »Calea de mijloc, e calea de aur», disertațiune de vice-pres. Constantin Flămând, cleric în cursul al III-lea. 6. C. Dumitrescu: »Reverie», executată de orchestra societății. 7. »Scena I și II din Despot Vodă», de V. Alexandri, predată de Zenovie Popovici și Iuliu Neamțu, clerici în cursul al III-lea. 8. a) »Îtig gândeste», anecdotă de T. Speranță, declamată de Ioan Sporea, pedagog în cursul I; b) »Caii Țiganului», anecdotă de T. Speranță, declamată de Vasiliu Micuda, pedagog în cursul al II-lea. 9. a) »Foaițe verde de trifoi» și b) »Tot ți-am zis» de T. Popovici, executate de corul societății.

Tirgul de țeară din Orăștie care s'a ținut Mercuri în 6 Dec. n. a. c., atât cel de vite, cât și cel așa zis slobod, a fost slab cercetat.

Ședință literară festivă se va aranja de către societatea de lectură »Petru Maior» din Budapesta luni în 11 Decemvrie n. 1899, în preseara St. Andrei, în hotelul Lukács Ferencz. Inceputul la 7 ore seara. Contribuțiile benevole făcute cu această ocaziune în favorul societății se primesc cu mulțumită și se vor chita publice. După ședință masă comună. Programa: 1. »Cuvânt de deschidere», rostit de președintele societății Aurel Cioban, stud. jur. 2. »Marș», executat de orchestra societății. 3. »Andrei Șaguna», disertațiune de Vasile Stan, stud. fil. și teolog

absolut. 4. »La mormântul marelui Andrei», de D. Ciuțan, exec. de corul societății. 5. »Satira III-a» (fragment), de M. Eminescu, declamată de Romul Secoșian, stud. jur. 6. a) »Un glas de mângâiere», romanț de E. Carini; b) »Sirba din Arțari», exec. de orchestra societății. 7. »Eu»-l în fața artelor», disertațiune de Alexandru Bogdan, stud. fil. 8. »Herșcu Boccegiul», canționetă de V. Alexandri, predată de Aurel Bratu, stud. fil. 9. »Marș ostășesc», de N. Popovici, exec. de corul societății. 10. a) »Poetul pictor», serenadă; b) »Sirba dragostei», exec. de orchestra societății.

Un nou plan de învățământ pentru preparandii, a elaborat consiliul regnicolar al instrucțiunii publice. Conform acestui plan, asupra căruia în curând va decide ministrul, acelea studii vor avea să le învețe pe viitor atât învățătorii cât și învățătoarele, așa că d. e. matematica, din care până acum preparanții învățau mai mult decât preparandistele, sau limba germană, care până aci se propunea preparandistelor în măsură mai mare, decât preparanzilor, de aci înainte se vor propune în aceeași măsură. Deosebirea pe viitor între preparanzi și preparandiste va fi adică numai lucrul de mână. Totodată se va face, ca numărul orelor de propunere într-o clasă să nu treacă peste 32.

Pentru creșterea morală și religioasă. Sub acest titlu cetim în »Tribuna»: La cercetarea Preaveneratului ordinarat gr.-cat. din Blaj, oficiul protopopesc gr.-cat. din Sibiu a adresat presidentului »Reuniunii sodalilor rom. din Sibiu», dlui Victor Tordășanu rugarea, să binevoiască a compune o consemnare cuprinzând: numele tuturor sodalilor și calfelor (de boltă) români gr.-cat.; locul, ziua, luna și anul nașterii, ocupațiunea și confesiunea părinților; meseria și numele măiestrului, la care este în lucru, etc. Toate acestea cu scop de a se putea face îngrijire de creștere morală și religioasă a tinerimii noastre din această clasă. În legătură constat cu deosebită mulțumire sufletească, că comitetul »Reuniunii sodalilor români din Sibiu» s'a adresat cu o reprezentățiune către Venerabilul Consistor Archidieceșan din Sibiu să binevoiască a face pașii necesari în scopul îngrijirii de creștere și morală și religioasă a sodalilor gr.-or. de aici. De D-zeu bun s'îrit acestui frumos lucru.

Un Sibian, membru al »Reuniunii meseriașilor».

O inimă nobilă. O damă foarte avută din Londra, care avea un auz de tot greoiu, fiind vindecată de medicul Nicholson, dela un institut de bolnavi de-acolo, care poartă același nume, a dăruit aceluși institut 25.000 fl., cu scop să se ajutore toți acei oameni săraci, cari pătinesc de acest morb, și n'au mijloacele necesare pentru a se vindeca.

† **Stefan Emilian**, fost profesor universitar, care de un timp încoace a trăit retras în Iași, a răposat săptămâna trecută. Răposatul a trăit mai mulți ani și în Brașov. El a fost și autorul planului după care s'a zidit gimnaziul român de-acolo.

Cu inima la spate. În ultima ședință a Reuniunii medicilor și apotecarilor din comitatul Bihor, dl Dr. Comșa, medic în Sămbăteșag, a prezentat o fată frumoasă de 21 ani, scrie »Pesti Napló», la care a descoperit și constat niște aparițiuni interesante. Inima, ficatul și stomacul fetei nu sunt la locul obicinuit, ci toate aceste trei organe vitale însemnate stau în pozițiune inversă în regiunea spatelui. E interesant, că fata e pe deplin sănătoasă și până acum nu știa nimic despre starea ei internă nenaturală. Dl Dr. Comșa a despoperit această rară apariție a naturii așa, că înainte cu câte-va săptămâni fata s'a dus la d-sa spunându-i, că tușeste rău și o doare inima. Durerea o simțea la spate. Dr. Comșa a examinat-o și a aflat astfel raritatea aceasta.

Scrisoarea unei femei despre răsboiul anglo-bur. Din Pietermaritzburg a sosit zilele acestea o scrisoare interesantă la adresa unei femei din Pojon. O prietină a ei, care din Pojon s'a dus câțiva ani mai înainte la Transvaal, îi scrie între altele: »Soarte tristă ne-a ajuns pe noi aici; în jurul nostru bantue răsboiul dintre Englezi și Buri. E grozav să vezi, câți își pierd zilnic viețea; în orașul nostru sosesc cu grămadă răniți, femei și copii. Răsboiul nu decurge departe de aici și e de temut, că inimicul (Buri) vor pătrunde până la capitală. O, aceasta ar fi teribil, căci Buri sunt mai grozavi chiar decât negrii. Cele din urmă trei lupte s'au întâmplat lângă Dundee, Elandslaagte și Ladysmith; în lupta din urmă mulți soldați de-ai noștri au căzut în captivitate la Buri. Nu-ți poți închipui, draga mea, ce lucru trist poate fi răsboiul. Câte familii nu se nimicesc! Unde pătrunde

inimicul acolo pustiește și jefuește. Observ, că mii și mii de Englezi au trebuit în timp de 48 ore să părăsească Transvaalul și, lăsându-și averile în mâinile inamicilor, au trebuit să se refugieze. Cu cei săraci tractează mai rău, decât cu animalele, căci i-au grămadit unii peste alții în vagoane de vite, și au trebuit să plătească bilet de clasa I și II. Mulți copii au fost călcați și mai multe femei au avut nenorocirea de-a naște în această situație grozavă. Ași putea să-ți mai spun și alte lucruri grozave de aici, dar' fie destul cu atât».

Comoditățile călătoriei cu trenul. Întreprinzătorii de căi ferate, se întrec unii pe alții într-a afla câte și mai câte înlesniri și comodități, cari să facă călătorilor cât mai plăcută călătoria, simțindu-se în tren, ca la ei acasă. În ceupele de pe liniile apusene ale liniei ferate franceze sunt aranjate cafenele elegante. Pe linia ferată Petersburg-Tomschi la trenurile separate se află câte-o sală de conversație, bibliotecă, baie, pian, iluminare electrică, aparate de gimnastică, cari toate stau la dispoziția publicului. Trenurile americane însă cu strălucitul lor aranjament întrec pe toate celelalte. Acolo s'a inventat în timpul din urmă și așa numitul »teatru sburător». Un cepeu e arangiat pentru teatru și încă cu un gust și pompă deosebită. Lângă bină este loc pentru musică, iar pentru public sunt vre-o 60 de locuri. Programele teatrelor sunt cât se poate de variate. Duminea sala de teatru e destinată pentru serviciul divin. Bina se schimbă într'un altar, organele sunt înlocuite cu armonică, iar preotul își rostește predicele de pe o catedră ridicată în mijlocul salei. Pe liniile americane sunt aranjate și odăi separate pentru copii, cari sunt îngrijiiți și supraveghiați de crescătoare cualificate. Copii sunt atât de bine îngrijiiți aici, chiar și pentru casuri de boală, încât părinții cu cea mai mare liniște lasă pe fiilor să se plece la drum fără nici un însoțitor. Pe linia Lodes a căilor ferate belgiene comunică un tren separat, care servește și este înlocuit într-o parte cu spital și cu capelă. La trenurile căilor ferate din Anglia se află cepeu, cari sunt anume destinate pentru păstrarea banilor și alte obiecte de preț ale călătorilor. Toate trenurile americane sunt provăzute cu aparate, cari împedecă a se face praf în tren; iar în timpurile călduroase de vară ceupele sunt provăzute cu aparate electrice de răcorire.

O nuntă a orbilor. Nu de mult la casa secretarului »Reuniunii orbilor» din Cleveland, care secretar asemenea e orb și el, a fost o nuntă, la care atât însurații, cât și nunții și nuntași — toți cu toții au fost orbi. Mirele se cheamă V. M. Moore, de 33 de ani, și mireasa Lizzie Brown, de 19 ani, amândoi orbi. Căsătoria s'a încheiat în prezența judeului de pace Dwight, asemenea orb; ca nun a figurat William Vandervyst, tot orb și el. Au fost invitați 50 de oaspeți, toți orbi. Musicanții nunții a fost un orb. După încheierea actului de căsătorie în onorul mirilor s'a dat o producțiune literară musicală, la care au asistat exclusiv numai orbi.

Un câine turbat s'a ivit Joia trecută în Brașov. Furiei lui i-au căzut jertfa nu mai puțin decât 14 persoane, cari toate au fost mușcate de el. Mai întâi au avut nenorocirea să-i stea în cale doi soldați din regimentul garnizoanei de-acolo. Ceia alți, pe cari i-a mușcat, sunt toți civili din clasa lucrătorilor. În strada Vămii câinele a mușcat pe un tânăr servitor dela oficiul telegrafic, care ducea depeși. Cea mai mare pacoste a cauzat-o acest câine în Blumăna, unde a mușcat vre-o doi înși. Seara târziu încă au fost mușcați la gară doi Unguri. Câțiva dintre cei ce au avut nenorocirea să simță cloștii animalului s'au luptat cu el, dar' n'au putut să-i facă nimic. Bestia a scăpat și a luat-o la fugă, ajungând tocmai la Preșmer. Aci a mușcat încă doi locuitori, până-ce în urmă Preșmereni, mai norocoși, au isbutit a-l împușca. A fost un câine mare de oi, fugit de unde-va în oraș. Cei 16 indivizi mușcați au fost toți visitați de medic și trimiși la institutul »Pasteur» din Budapesta.

Doi studenți dispăruți. De vre-o câteva zile au dispărut din Viena doi studenți, anume Aeneas de Gregovici, st. jurist și Adolf Walla, st. tehnic. Se crede că ei s'au sinucis, din cauză că n'au mai primit deacasă bani deajuns, ca să le rămână și pentru petreceri.

Nu l'a cunoscut! În Gy.-St.-Miclăuș a intrat în locuința văduvei Váradi István un tânăr elegant, întrebându-o: — Mai locuesc încă aici Váradiști? Și așa din vorbă în vorbă tânărul a mai întrebat-o, că are vre-un copil. Văduva i-a răspuns că a avut, dar' i-l'au furat niste țigani acum 20 de ani. La acestea tânărul i-a spus, că el e feciorul ei; că a fost dus de țigani în România și că numai acum, cu mare greutate, a putut afla despre locul nașterii sale. Dar' bătăna fe-

meie nu l'a crezut, ci crezând că e vre-un hoț, care voește s'o jăfuască, l'a scos afară. Locuitorii comunei sunt pe partea feciorului, căci mulți dintre ei îl cunosc încă și acum, dar' muma-sa nu crede. Astfel tânărul a făcut acum arătare la locurile competente, pentru a se statori identitatea sa.

Drum de fer la Vesuv. Din Neapol se scrie, că firma Cook și fiu a primit concesiune, ca să construească din oraș până la Vesuv un drum de fer.

Nenorocire. Un sublocotenent dela reg. de inf. nr. 52 din Viena, Hoffmann Frigyes, ducându-se într-o seară acasă, s'a apucat să aprindă lampa, având în mână și o glaje cu benzin. Cum, cum nu, flacăra dela chibrit a ajuns pe benzin, care îndată s'a aprins, luând foc totodată și îmbrăcămintea sublocotenentului. Până-ce i-a venit ajutor, într'atâta a ars, încât dus fiind la spital, după 2 ore a murit.

Sinucidere. Din Munkács se scrie, că oficialul Rimay dela posta de-acolo, s'a sinucis, trăgându-și un gloanț de revolver în cap. Causa sinuciderii se zice că este defraudarea.

Convocare.

Membrii comitetului »Reuniunii meseriașilor români din Orăștie», prin aceasta sunt rugați cu toată stăruința, ca să binevoiască a lua parte la ședința comitetului, ce se va ține *Duminecă în 10 Dec. n. la 2 ore p. m. în localul Reuniunii.*

Orăștie, 6 Dec. n. 1899.

Ioachim Muntean,
secretar.

Vasile Domșa,
președinte.

Bibliografie.

»Biblioteca Noastră». Apare în Caransebeș. Director E. Hodos. Nr. 27—28 *Călin-darul »Bibliotecii noastre»* pe anul 1900. Cu următoarele portrete și ilustrațiuni: Iancu de Hunyad. Port țărănesc din jurul Caransebeșului. Mihail Eminescu. George Coșbuc. Vasile Alexandri. Iancu de Hunyad în lupta dela Varna, Port țărănesc din Mehadia. Bustul lui Alexandrescu la Tîrgoviște. Port din Caransebeș. Un Țigan. Cuprinsul părții literare e bogat și variat. Tipar frumos și curat. Prețul unui ex. 28 cr. plus porto.

În tipografia diecesană din Caransebeș au apărut următoarele călindare: »Calendarul Românului» pe anul vișec 1900. Prețul unui ex. 30 cr. »Bănățanul», calendar pentru popor pe anul 1900. Prețul 18 cr. Amândouă aceste călindare au un tipar frumos și curat.

AMICIȚIE — DISTRACTIE

C.....i. — D-Ta ești foarte vicleană, dar' ai fire bună. Vei fi fericită în amor și fiitorul D-Tale îți va rămânea credincios, dacă vei ști să Te ferești de un pericol care Te amenință. Vei primi o scrisoare dela o femeie. Fii atentă și combate inimicul. Dacă vei ști să eși din greutatea aceasta, vei trăi foarte fericită și norocul nu Te va mai părăsi.

C.....l.

Crinilor. Ți-am cetit în ochi că îți plăcem și ți-am suris pentru că aceasta mă mai înveselea, în momentul acela aveam o mare durere în inimă. Dacă E. m'ar mai fi iubit încă, nu ți-ași fi spus-o niciodată, dar' ți-ași fi voit totdeauna binele ca un frate. Acum că E. nu m'ni vrea să știe nimic de mine... ei bine, și eu vreau să iubesc pe cine îmi place!

Scumpia.

POSTA REDACȚIEI.

Dlul P. I. în P. În chestia ce tratați, Vă rugăm a ceti răspunsul ce s'a dat în Posta Redacțiunii din nrul 46.

Abonentului 384. Sunteți achitați pe întreg anul curent. Mulțumită atât pentru abonament cât și pentru cele comunicate.

Dlul I. S. în Cereb. Suma trimisă am primit-o. Promisunea făcută ne-a făcut o deosebită plăcere. Abonentului 1054. Cele trimise au ajuns la destinație.

FEL DE FEL

Pomană scurtă. Un Țigan fu invitat la pomană într'un sat departe de câteva ore. Țiganul nu se gândi la drumul ce avea să facă, cât se gândia la stomac, pe care voia să-l îndoape pentru mai multe zile. O luă dar' la picior, dar' cu cât mergea, cu atât flămânzia mai mult. Cu foamea părea că i-se lungea și drumul. În fine se apropia de sat. Vântul îi aducea mirosul pomenei.

Ajungând în sat, se îndreptă spre locul dorit și află pe ceia alți invitați la masă.

Se puse și Țiganul. Dar' când credea să mănânce mai bine, văzu cu durere, că cei

dela masă încep să se scoale, pomana se sfârșise.

Țiganul se uită cu milă, se scarpina în cap și strigă: — Ce pomana o mai fi și asta? Trei zile treapătul și un cias praznicul!

Paserea care trăește în pământ. În Chili (America de sud) trăește o pasere căreia locuitorii d'acolo îi zic »El Turco« (Megapodius) și care e cea mai ciudată ce se poate vedea: corpul ei e tot așa de mare ca al sturzului dela noi, însă labele ei foarte lungi, ciocul scurt și gros, coada așa de ridicată încât aproape îi atinge capul, îi dau o aparență așa de caragioasă încât nu poate omul s'o vadă fără să se minuneze și să pufnească de ris. »Ca-și-cum ar înțelege cât este de ridiculă, zice un călător, ea nu se arată mai nici odată, stând ascunsă între buruienile cele mai dese, trecând une-ori ca o săgeată dela un tufiș la altul.

Cu greu sboară și nici nu merge, ci numai sare. Își face cuibul în pământ, săpând găuri foarte adânci, în care scop natura i-a dat unghii tari. O altă specie a acestui gen, cu aceleași obiceiuri, numită »albicollis«, este numită de locuitori »Tapacolo« (acopere-ți posteriorul). Această pasere își schimbă cântecul de cinci ori pe an, după ano-timpuri.

Vin Buri! Intr'un circ din America, la sfârșitul reprezentațiunii apărură în arenă un clown cu patru măgari dresați. Fiecare din aceștia reprezenta un stat mare din Europa. Un măgar avea ca semn un steag englez, al doilea un steag german, al treilea un steag francez și al patrulea un steag spaniol. Clownul îi mâna în dreapta și în stânga cu biciul. Măgarii își făceau mișcările lor greoaie și publicul rîdea. După un timp oare-care apărură în arenă încă câți-va clowni, și după multe caraghiosicuri, ce le făcură, tăbăriră cu bicele pe bieții măgari. Măgarii alergau speriați cari încătrău. Astfel dispărură din arenă măgarul trancez, german și spaniol. — Măgarul englez nu se spăria de bicele clownilor, ci sta sumeț în mijlocul areniei, ba ce-i mai mult, înveseli publicul cu strigătul său șagalic. Publicul se mira de dărzenia măgarului englez. În fine un clown se apropia de măgarul englez și-l strigă cât ce putu în ureche: »Vin Buri!« — Atunci măgarul englez o luă la fugă. Tot publicul isbucni în rîsete. Clownul, ca să mulțamească publicul și mai mult exclamă: »Vedeți, că toate popoarele se tem de biciu, dar' Englezul se teme numai de Buri!«

Redactor responsabil: Petru P. Barițiu

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrisul aduc la cunoștința on. public din loc și jur, că mi-am deschis aici în **Orăștie, Piața mică nr. 7**

Un atelier de pantofărie.

În acest atelier pregătesc cele mai bune ghețe, atât bărbătești, cât și femești, după cea mai nouă modă, cu prețuri moderate.

Pentru marfă trainică garantez.

Asemenea efectueșc ori-ce reparaturi ce se țin de această branșă.

Rugând on. public pentru binevoitorul seu sprigin, semnez,

cu deosebită stimă

(622) 1—3

Ioan Tomuța,
măiestru pantofar.

Sz. 6727/1899.

(624) 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A dévai kir. mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a dobrai g.-kel. iskola alap végrehajtatónak Krajnik Maria végrehajtatás szenedő elleni 200 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. tszék (a m.-illyei kir. járásbíróság) területén levő Dobra községben fekvő Dobra I. 183 sz. tjkvben Krajnik Máriának A † 1 r. 331/ a 331/ b, 333/1 hrsz. 3/4 részére 832 frt 5 r. 1237/77 hrsz. 3/4 részére 7 frt 6 r. 1469/2 hrsz. 3/4 r. 4 frt, 7 r. 1632 hrsz. 3/4 r. 34 frt 8 r. 1810 hrsz. 3/4 r. 19 frt, 9 r. 1958 1958 b hrsz. 3/4 rész. 14 frt, 10 r. 1966/121 hrsz. 3/4 rész. 26 frt, 11 r. 2062 a/90. 2062 b/93 hrsz. 3/4 rész. 9 frt, 13 r. 2436 hrsz. 3/4 rész. 28 frt, II. R. 88 tjkvben Krajnik Máriának A † 1 r. 131 hrszból 3/4 részre 41 frt, 2 r. 425, 427 hrszból 3/4 részre 172 frt, 3 r. 735 hrszból 3/4 részre 9 frt, 4 r. 1052 hrszból 3/4 részre 30 frt, 5 r. 1316 hrszból 3/4 részre 30 kaban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi január hó 30-ik napján d. e. 9 orakór Dobra község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. tszék. mint tkvi hatóság Déván, 1899 november hó 11-én.

Hidegh István
kir. tszéki bíró.

Reuma-Geist

se numește

un fel de medicament, care la expoziția higienică ținută la anul 1895 în Cairo și la 1896 în Londra, a fost distins cu **medalie de onoare** și cu **medalie de aur**. Acest medicament a fost aprobat de cei mai distinsi medici și se întrebuințează în cele mai mari spitale. El are o influență repede asupra ori-cărei părți a corpului, și anume contra **reumatismului, nevrosității, podagrei, ișias și asthma**.

Influența lui în unele casuri este așa de extraordinară, că și la boale mai învechite, dacă se întrebuințează și numai odată, înceată ori-ce durere.

Durerea de dinți și de cap înceată în 5 minute!

Prețul unei sticle, cu îndrumările de lipsă, este **1 coroană, calitate mai tare 2 coroane 40 fileri**.

Deposit principal în Budapesta, la farmacia d-lui **Iosif Török**, Király-utca 12, și la dl Dr. A. Egger, Váci-körut 17, precum și în toate celelalte farmacii din capitală și provincie, și la producătorul

WIDDER GYULA

farmacist,

Sátoralja-Ujhely.

Comande din provincie se efectueșc (603) cu acurateță. 8—10

Deposit în Orăștie la dl **Josef Graffius**, în Sibiu la **I. C. Molnár, Heinrich Gottlieb** și **E. Rumler**, în Szász-Seber la **Ludwig Binder** și **W. Lederbilger**.

2 Stück FETTE SCHWEINE
à 250 u. 170 Kilo.

1 Stück Häckselmaschine
auch für Göpplbetrieb eingerichtet, mit oder ohne Göppl, Preiswürdig.

3 Stück Bauern-Pferde
billigst zu verkaufen.
Broos, Bachplatz (Heumarkt) Nr. 2.

Doi porci grași
à 250 și 170 Kilo.

O mașină de tăiat nutreț (șișcă)
întocmită și pentru virteju, cu sau fără virteju, foarte prețioasă și

3 cai pentru economie
să vend foarte ieftin.
Orăștie, Piața fânului Nr. 2.
(623) 1—3

Tipografia aceasta este provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în pozițiune de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță, precum: **Oपुरi**

și broșuri, placate, bilete de logodnă și cununie, **societate pe acții în Orăștie** carte și epistole, couverte în toată mărimea, note, circulare și preț-curenturi, bilete de vizită, după plac și cerere, registre și imprimare pentru toate speciile de serviciiuri, **bilanțuri, compturi, adrese și anunțuri**. Tipărituri de tot felul pentru băncile românești. Asigurăm totodată pe cei-ce binevoesc a ne onora cu comandele d-lor, că pe lângă promptitudine și acurateță, ne vom nisui ca lucrările săvârșite în această tipografie, să fie lipsite și de erorile de tipar.

Prețuri foarte moderate!

Comande din afară se efectueșc repede!

